

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΑΝΘΡΩΠΟΘΥΣΙΕΣ ΣΤΟ ΒΩΜΟ ΤΟΥ ΜΑΜΩΝΑ

Φονιάς εθνών και αθώων η βιομηχανία όπλων

ΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΠΡΟΒΑΤΩΝ ΓΕΝΝΟΥΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ ΛΥΚΩΝ

Ο πλούτος των εθνών και των ανθρώπων δεν θα πρέπει να θεωρείται αμάρτημα. Στα έθνη, τούς δίνει τη δυνατότητα να προσφέρουν τις αναγκαίες υπηρεσίες και την ευημερία στους πολίτες. Για τους ανθρώπους, ο πλούτος είναι ένα πολύτιμο εργαλείο, ο μοχλός αν θέλετε, για να σωθούν από την φτώχεια που κληρονόμησαν.

Ομως, ζούμε στην εποχή της απληστίας, όπου οι πλούσιοι θέλουν να γίνουν πλουσιότεροι με τη σκληρή εκμετάλλευση της κοινωνίας τους και με την μείωση των φόρων που πληρώνουν.

Το έχω ξαναγράψει τεκμηριωμένα ότι η κοινωνία στην Αυστραλία σήμερα δεν έχει καμία σχέση με την κοινωνία που γνωρίσαμε όταν ήρθαμε πριν 50 χρόνια και πλέον χρόνια και οι μισθοί αυξάνονταν κάθε τρεις μήνες ανάλογα με τις αυξήσεις στον τιμάρημο.

Ενώ τώρα για παράδειγμα, χθες άρχισε στην Αυστραλία η μείωση του μισθού για τους εργαζόμενους τις Κυριακές με τον εξοργιστικό νεοφιλελεύθερο ισχυρισμό, πως γίνεται για το... καλό των εργαζομένων.

Αν πιστέψουμε τους νεοσυντηρητικούς, οι επιχειρήσεις είναι φιλανθρωπικές οργανώσεις που προσλαμβάνουν υπαλλήλους όταν δεν τους χρειάζονται, επειδή είναι μικρός ο μισθός τους.

Θα μου πείτε ότι έχουν αλλάξει οι καιροί και οι επιχειρήσεις πρέπει να είναι ανταγωνιστικές στο διεθνές οικονομικό περιβάλλον. Μήπως, όμως, δεν μπορούν να είναι τώρα ανταγωνιστικές χωρίς την μείωση των φόρων που πληρώνουν, αν μειώσουν τα τεράστια κέρδη τους; Οι αυστραλοί δισεκατομμυριούχοι πλούτισαν όταν οι φόροι ήταν μεγαλύτεροι από 30% και οι μεγάλες επιχειρήσεις δηλώνουν μυθικά κέρδη. Για να γίνουν ανταγωνιστικές οι τράπεζες, δηλαδή, θα προσλάβουν περισσότερους υπαλλήλους που δεν χρειάζονται και θ' αυξήσουν τους μισθούς επειδή θα πληρώνουν μικρότερο φόρο για τα δισεκατομμύρια δολάρια κερδών που παρουσιάζουν κάθε χρόνο; Μήπως έχουν ανάγκη οι τράπεζες τα 17 δις δολάρια που θέλει να τούς δωρίσει η κυβέρνηση Τέρνμπουλ; Δυστυχώς, αυτή η πλεονεξία του

νεοφιλελευθερισμού φτάνει σε εγκληματικό επίπεδο με την υποστήριξη και ενίσχυση της βιομηχανίας όπλων για να εξυπηρετεί τις ανάγκες των πολέμαρχων: Για να εισβάλουν σε ξένες χώρες, για να καταπιέζουν οι δικτάτορες τους λαούς τους και οι κατακτητές τους σκλαβωμένους.

Εξάλλου, αυτή η ανελέητη βιομηχανία οπλίζει το χέρι των κακοποιών και μανιακών που σκοτώνουν εν ψυχρώ τα θύματά τους.

Στην Αμερική, δολοφονούνται περίπου 16.238 άτομα κάθε χρόνο, ή 44 κάθε μέρα και ως επί το πλείστον με όπλα που αγοράστηκαν σε σουπερμάρκετ.

Οι φονιάδες είναι ληστές, αστυνομικοί και μανιακοί, άρα θάλεγε κάποιος ότι οι ΗΠΑ είναι έθνος δολοφόνων. Ομως, οι Αμερικανοί δεν είναι στυγεροί εγκληματίες, απλά έχουν υποστεί πλύση εγκεφάλου από την αμερικανική βιομηχανία όπλων για να πιστέψουν πως -μαζί με τα σκυλιά- τα όπλα είναι οι πιο πιστοί φίλοι τους.

Οι πόλεμοι του βλάξ προέδρου Τζορτζ Μπους υιού, στο Ιράκ και Αφγανιστάν ήταν μάννα εξ ουρανού για την βιομηχανία όπλων με κόστος εκατοντάδες χιλιάδες νεκρούς, που με τη ζωή τους ενίσχυσαν μια από τις μεγαλύτερες και πιο κερδοφόρες στις ΗΠΑ.

Την περασμένη βδομάδα με ακόμη μια σφαγή αθώων στις ΗΠΑ, ένα τέρας σκότωσε 5 δημοσιογράφους επειδή η εφημερίδα είχε «δυσφημίσει» τον φονιά τους.

Και τί έκανε ο πρόεδρος Τραμπ, αντί ν' αρχίσει εκστρατεία για την δραστική μείωση των όπλων που κυκλοφορούν στην πατρίδα του και μέτρα για να είναι πιο δύσκολη η αγορά τους; Εχυσε κροκοδείλια δάκρυα με ευχές παρηγοριάς για τους συγγενείς των θυμάτων, ενώ συνεχίζει να υποστηρίζει την κατάρπυση βιομηχανία που μοναδικός στόχος της είναι το κέρδος.

Ο Πλούτος στην ελληνική μυθολογία ταυτίζεται με το «κακό» ή με την «ύβριν». Ενώ είναι ανεκτή η αξιοπρεπής ικανοποίηση των βασικών αναγκών, δαιμονοποιείται ο πλούτος ο άμετρος, ο υπερβολικός, η υπερ-συσσώρευση, που υποφέρου-

με την σήμερα ημέρα.

Ο αμετροεπής πλούτος της σημερινής νεο-φιλελεύθερης υπερ-συσσώρευσης, αθροίζεται εις βάρος πλέον όχι της κοινότητας ή της κοινωνίας, αλλά ολόκληρου του πλανήτη.

Σήμερα ζούμε σε μια εποχή όπου επικαιροποιούνται η μυθολογία, μαζί με τον Αριστοτέλη, τον Αριστοφάνη και άλλους κορυφαίους του στοχασμού και της δραματουργίας. Ο θεός Πλούτος, αυτός που χαρίζει στους θνητούς την αφθονία των αγαθών, είναι τυφλός για να μην ξεχωρίζει τους δίκαιους, τους σοφούς και τους έντιμους από τους εκμεταλλευτές.

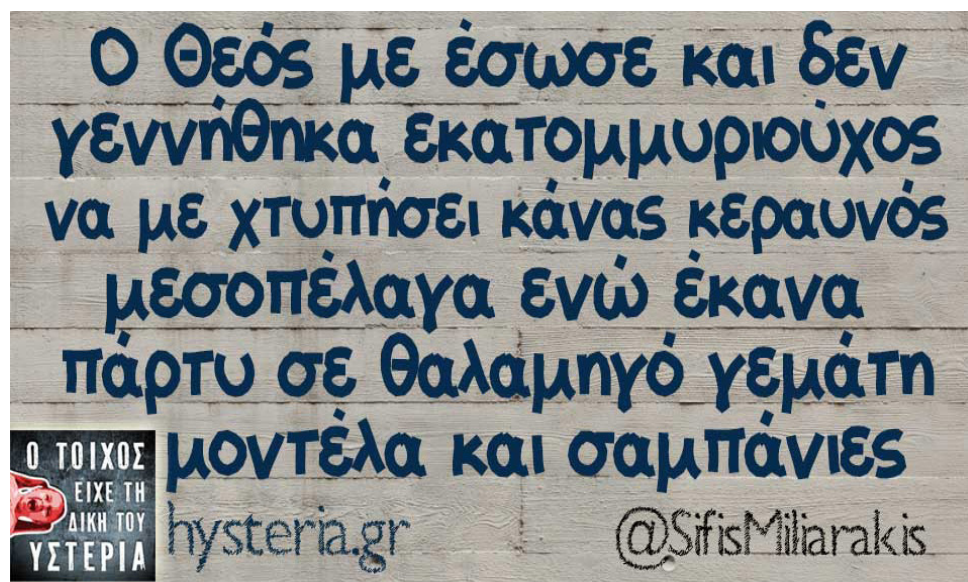
Τυφλό γέρο, φυλακισμένο από τους πλούσιους, για να τον χαίρονται μονάχα οι ίδιοι, τον βρίσκουμε και στην ομώνυμη κωμωδία του Αριστοφάνη. Ένας πανέξυπνος αγρότης, ο Χρεμύλος, με τη βοήθεια του υποτακτικού του ελευθερώνουν τον θεό, τον περιθάλλουν και τον βοηθούν να ξαναβρεί το φως του. Από εκείνη τη στιγμή ο πλούτος αρχίζει πια να διανέμεται και στους δίκαιους, τους σοφούς και τους έντιμους. Στην κωμωδία του Αριστοφάνη, θα μπορούσε να πει κανείς, έχουμε τον πρώτο γνωστό στοχασμό περί αναδιανομής του πλούτου.

Στα «Ηθικά Νικομάχεια» ο Αριστοτέλης εξυμνεί το μέτρο, «...κακόν το αμετροεπές» (κακή η υπερ-συσσώ-

ρευση), ακριβώς όπως και ο Πλάτων, πριν από αυτόν, θα γράψει στον «Φίληβο» πως το μέτρο πρέπει να εξουσιάζει το αμετροεπές, το όριο να ελέγχει το απεριόριστο.

Και σε δύο στίχους του κατά Ματθαίον Ευαγγελίου ΙΘ 22-26 για τον «πλούσιο νέο», παραβολικά και μεταφορικά, αναδεικνύεται το ασυμβίβαστο μεταξύ πλούτου και κοινοτικής συνοχής, χαράσσονται οι θεμελιακές βάσεις της αντι-συσσωρευτικής κοινοτικής ομοιοτροπίας, ιδέες που αργότερα αναπτύσσονται με το λαμπερό οικοδόμημα της Ανατολικής Θεολογίας: «(23) αμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι δυσκόλως πλούσιος εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. (24) Πάλιν δε λέγω ὑμῖν, ευκολώτερόν ἐστί κάμνηλον διὰ τρυπήματος ραφίδος διελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν».

Οι πολιτικές κοινωνίες του 21ου αιώνα θα μπορούσαν να αντιστρέψουν αυτήν την πορεία προς την αυτοκαταστροφή. Είναι θέμα κοινωνικής εγρήγορσης και διαθεσιμότητας. Επαφίεται στη συνειδησιακή ωριμότητα και το αγωνιστικό μεράκι του καθενός. Οι κοινωνίες άλλωστε αναγορεύουν τους εξουσιαστές τους. Θυμηθείτε τον Edward R. Murrow: «...societies of sheep soon beget governments of wolves».

Καλόο!

- Γιατρέ, το αριστερό μου πόδι με έχει μουρλάνει στις σουβλιές
- Μην ανησυχείς. Της ηλικίας είναι.
- Δεν το πιστεύω. Γιατί και το δεξί την ίδια ηλικία έχει, αλλά δεν πονάει.